

107. Kärna kyrkogård, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 2.

I västra kyrkogårdsmuren, 45 steg från kyrkogårdsporten, 15 steg från murens södra ända utgör översta stenen ett fragment av en runsten.

Ämnet är grå granit, längden efter övre slinglinien 68 cm, bredden i storändan efter övre slinglinien 54 cm, i lilländan 38 cm; tjockleken 19 cm. Slingans bredd är 12—13 cm.

Första runan är högra bistaven av **t** i **[ris]ti**. Ut i **b** i **bapa** utgår bistaven 1½ cm från toppen och 2 cm från foten. Av sista runan finnes något mer än övre hälften, runan kan alltså blott hava varit **i**, den avlidnes namn alltså t. ex. **i[stin]** Östen.

Inskriften är alltså:

-ti : bapa : istina : at : i—

Översättning: Torsten (?) reste båda stenarne efter Östen (?).

Fragmentet utgör toppstycket av en runsten, men något kors kan icke spåras. Då inskriften omtalar två stenar, är det tänkbart, att korset funnits på den andra, som gått förlorad. Av de samhöriga stenarne B. 780, L. 851, 852 Tjuvstigen är också blott den ena prydd med kors, av de tre samhöriga B. 82, 85, L. 412, 413, 1624 Harby är en tecknad med kors utan inskrift, och förhållandet är det samma med de båda samhöriga Ög. 47—48 Herrstaberg. Denna korstecknade runsten måste vara förlorad, ty den kan icke vara Ög. 105, där den avlidnes namn börjar med **u** och icke med **i**, ej heller Ög. 108, som har pret. **rispi**.

Att Ög. 107 utgör toppen av Ög. 106, synes icke omöjligt (se Ög. 108), dock är icke stenartens färg fullt densamma. Om inskriften på Ög. 106 börjat med **purstin** likasom på Ög. 105, är det dock troligen samme Torsten, som rest dessa minnesvårdar.

108. Kärna kyrkogård, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 3.

Innanför kyrkogårdens västra port ligger på norra sidan om gången tre steg väster om Ög. 106 ett fragment av en runsten.

Ämnet är granit. Bredden är 1 m, höjden 38 cm. Fragmentet utgör mitten av en runsten, vars fullständiga bredd dock icke är i behåll. Bredden skulle sålunda kunnat vara densamma som på Ög. 106 eller 1,21 cm, men tjockleksmåttan tala emot att fragmentet tillhört denna runsten, enär Ög. 108 är nästan jämntjock 21 cm, Ög. 106 däremot mycket smalare t. v. 14 cm, än t. h. 28 cm. Ög. 108 är ock av rödare granit än Ög. 106. Stenens bredd är 15 cm.

Av ristningen är en korsarm fullständigt i behåll, som sannolikt är den högra, och en del av den övre och av den vänstra korsarmen, ett litet stycke av högra slingan och foten av ett par runor i den vänstra.

Högra slingans runor äro: **-ispi : af-**, som tillhört orden **-[r]ēspi æf[tir]** 'reste efter'.
 Av r. 1 **i** är foten borta; av r. 6, som förmodligen varit **f**, finnes blott 5 cm. av staven nedifrån.

I vänstra slingan finnas blott delar av två runstavar, den ena 6 cm, den andra 2 cm nedifrån.

109. Frössle, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 4.

Litteratur: W. 89; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.* h. 1, s. 23, teckning; *Reseber.*; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckning.

Enligt C. F. Nordenskjöld upptogs runstenen 1859 från bottnen av en dyngstad, inlades sedermera i en stenmur nära dammen vid Frössle frälsegård, var vid mitt besök 1888 rest men fallfärdig, stödd mot en gärdesgård, och inflyttades i parken vid Lagerlunda, där han står på en liten kulle på gårdsplanen, söder om byggnaden, väster om inkörsvägen.

Ämnet är gneis. Höjden efter korset är 1,65 m, efter vänstra sidan 1,75 m, bredden över korset 1,08 m. Ristningen är tydlig.

På **p i rispi** utgår bistaven nästan från stavens topp. På **f i eftir** utgår nedre bistaven från foten av staven; på **t** räcker icke staven upp till övre slinglinien, vardera bistaven är huggen för sig och skild från staven; på **r** är toppen 1,5 cm under övre slinglinien. I **onut** är övre bistaven skild från staven genom en kort mellanbalk, sådana skilja ock de tre strecken på **s i sin**. Alla **s** äro vändrunor.

Inskriften är följande:

· smiþr · rispi · stin · eftir · onut · sun · sin ·
 5 10 15 20 25

Namnet *Smidr* förekommer även Öl. 28 Gårdby, troligen ock, ristat **simiþr**, L. 897 Ösby, samt som tillnamn ofta på Gottland. Jfr Lundgren, *Personnamn*. Namnet är ock isl., norskt och danskt.

Översättning: Smed reste stenen efter Anund, sin son.

110. Lagerlunda, Kärna sn, Hanekinds hd.

Pl. XXXVII. Fig. 1.

Litteratur: W. 90; C. F. Nordenskjöld, *Östergötl. fornminnesför. tidskr.*, h. 1, s. 22, teckning; *Reseberättelse* 1870, s. 27, teckn. pl. II; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 27, teckn.

C. F. Nordenskjöld uppgiver, att stenen anträffats c. 1860 vid omgrävning av en gammal trädskola 2,5 fot (74 cm) djupt under jordytan. Stycket utgjorde sedan ett slags